

ע"פ 2249/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2249/18

ע"פ 2720/18

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להבהרה או תיקון פסק דין מטעם המבקשת
מתאריך 18.11.2018; תגובה מטעם המשיב מתאריך
04.12.2018; הודעה מטעם המבקשת מתאריך
14.12.2018; תגובה מטעם המשיב מתאריך
24.12.2018

בשם המבקשת: עו"ד תמר פרוש

בשם המשיב: עו"ד סיגל עפרוני

החלטה

1. לפנינו בקשה מטעם המבקשת בהתאם לסעיף 81 (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד - 1984 (להלן: חוק בתי המשפט, אוהחוק) לתיקון טעות בפסק-הדין, אשר ניתן על-ידינו בתאריך 11.11.2018 (להלן: הבקשה).

2. בתאריך 11.11.2018, ניתן פסק דין בעניינו של המשיב בע"פ 2249/18 (להלן: המשיב). במסגרת פסק הדין (פיסקאות 17 ו-18 לו), התייחסנו לטענת המבקשת שלפיה הפיצוי, אשר הושת על המשיב טרם הועבר במלואו אל המתלוננת (להלן: הקטעים בפסק-הדין).
3. לטענת המבקשת, מהקטעים מפסק הדין "עלול לעלות הרושם כי המערער [המשיב - ח"מ] שילם 20,000 ₪ מתוך סכום הפיצוי שהושת עליו" (45,000 ש"ח למתלוננת וילדיה). זאת חרף העובדה כי הסך של 20,000 ש"ח הנ"ל הועבר למתלוננת לא ע"י המשיב, אלא שולם **מקופת המדינה** בתאריך 29.4.2018, בהתאם להוראות סעיף 3א לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (להלן: חוק המרכז לגביית קנסות), שלפיה קטין נפגע עבירה, יקבל מהמרכז לגביית קנסות (להלן: המרכז לגביית קנסות) את סכום הפיצויים שנפסקו לטובתו עד לתקרה בגובה 10,000 ₪, בניכוי הסכום שהחייבשולם. בהקשר זה הודגש, כי המשיב לא העביר למתלוננת דבר, ומשכך כדי "למנוע כל טענה עתידית", התבקשנו להבהיר כי אין בקטעים מפסק-הדין משום קביעה לפיה המשיב הוא ששילם את הסכום של 20,000 ש"ח מתוך הפיצויים שהושתו עליו.
4. בתאריך 04.12.2018, המשיב הגיש את תגובתו לבקשה, במסגרתה הביע את התנגדותו לתיקון פסק הדין, וזאת לנוכח העובדה שפסק הדין לא דן בשאלת הפיצוי, שהוזכרה לשיטתו רק במסגרת טענות הצדדים שם, ובשים לב לעובדה שהבקשה לא עומדת, לשיטתו, בהוראת סעיף 81(א) לחוק, לרבות ביחס להגדרת "טעות", המופיעה בסעיף. המשיב הוסיף כי הוא לא הכחיש ש-20,000 שקלים, שהועברו למתלוננת - לא שולמו על ידו, וציון כי אין ביכולתו לשלם את סכום הפיצוי שהושת עליו בשל קשיים כלכליים, אך הודיע כי בימים אלה הוא פועל לפריסת תשלום הפיצויים למספר תשלומים.
5. בתאריך 13.12.2018, דחינו את בקשת המבקשת, וזאת משום שסברנו בטעות כי המבקשת הגישה את הבקשה לאחר תום התקופה בת 21 ימים ממועד מתן פסק הדין, בניגוד להוראות סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט. יחד עם זאת רשמנו לפנינו את הודעת ב"כ המשיב לפיה:
- "המשיב מודה למעשה כי הסך של 20,000 ₪ שהועבר למתלוננת וילדיה (מקופת המדינה, בהתאם להוראות סעיף 3א לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995) - **לא שולמו על ידי המשיב**. מכאן שמלוא סכום הפיצוי שנפסק לטובת המתלוננת וילדיה (45,000 ₪ קרן) - טרם שולם על ידי המשיב והוא תלוי ועומד כנגדו".
6. בתאריך 13.12.2018 הגישה המבקשת הודעת עדכון, בגדרה הבהירה כי הגישה את בקשתה לאחר שבעה ימים בלבד מתאריך מתן פסק הדין, ומכאן שלא חרגה מהתקופה הקבועה בחוק, בה ניתן היה להגיש בקשה כאמור (להלן: הודעת העדכון).
7. בתאריך 24.12.2018 המשיב הגיש תגובה מטעמו להודעת העדכון ובגדרה חזר על התנגדותו לתיקון המבוקש בטענה כי לא נפלה, לשיטתו, טעות בפסק הדין, כמשמעותה בחוק.

נוכח התנגדות זו עלינו להכריע בסוגיות שהובאו בפנינו, ולכך נפנה עתה.

8. סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט, מתיר לבית המשפט לתקן טעות שנפלה בפסק דין, או בהחלטה, וזאת ככל שמדובר בטעות בעלת אופי טכני בבסיסה, אשר מוגדרת בסעיף 81(א) לחוק בתור: "טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה" (רע"א 797/15 פלוני נ' עיריית תל אביב-יפו (12.2.2015)). בהלכה הפסוקה נקבע כי טעות בפסק דין או בהחלטה, אותה רשאי בית המשפט לתקן היא: "דבר, אשר נכלל בתוך פסק הדין בשל שגגה, או דבר, אשר אינו נכלל בפסק הדין, אך היה במחשבתו של השופט ונשמט מפסק הדין". כמו כן, נפסק כי השמטה כאמור יכולה שתתרחש שלא במודע, ולחילופין כאשר השופט אינו מציין פרט בפסק דין באופן מודע, מקום שלטעמו העניין ברור מאליו או כלול ממילא בפסק הדין, ואין צורך לפרשו (ראו: ע"א 576/81 בןשמעון נ' ברדה, פ"דלט (2) 590, 589 (1985)). עוד נפסק כי סעיף 81(א) לחוק לאנועד לאפשר לבית המשפט להוסיף, לגרוע או לתקן עניינים מהותיים בהכרעה השיפוטית, לאחר שזו ניתנה (עיינו: רע"א 9085/00 אברהם שטרית נ' אחים שרבט חברה לבנין, פ"ד נז (5) 462, 475-476 (2003)).

9. בעקבות עיון בבקשה, בתגובת המשיב, בהודעת העדכון ובתגובה לה ובנימוקיהם-הגענו למסקנה, כי דין הבקשה והודעת העדכון להתקבל, ולפיכך החלטתנו מתאריך 13.12.2018 מתבטלת, וחלף לה תבוא החלטתנו, המפורטת בפיסקאות 10 ו-11 שלהלן.

10. הטעות, עליה משיגה המבקשת, היא טעות במובנו של סעיף 81(א) לחוק, אשר תיקונה איננו משנה, גורע או מוסיף עניינים מהותיים לפסק הדין. הנה כי כן - אין לקרוא את האמור בקטעים מפסק הדין, כמתייחסים לסכום של 20,000 ₪, שהועבר למתלוננת על ידי המשיב, אלא כסכום ששולם מקופת המדינה בהתאם ובכפוף להוראות סעיף 3א לחוק המרכז לגביית קנסות. ציון עובדה זו הושמט מפסק הדין בשגגה.

11. משכך, ההחלטה מתאריך 13.12.2018 מתבטלת, הבקשה (לתיקון פסק הדין) מתקבלת, ופסק הדין יתוקן איפוא כדלהלן:

א) בפיסקה 17 לפסק הדין, בסייפא-המשפט: "... וכי מלבד הפקדה יחידה בסכום של 20,000 ש"ח לא הועברה לידיה כל סכום נוסף" יתוקן ויקרא כך: "... כי מלבד הפקדה יחידה בסכום של 20,000 ₪ מטעם קופת המדינה שנעשתה בהתאם לסעיף 3א לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (להלן: חוק מרכז גביית קנסות), לא הועבר לידיה כל סכום נוסף".

ב) בפיסקה 18 לפסק הדין, המשפט: "באת כוח המערער ציינה בדיון בפנינו כי הפיצוי שולם רק בחלקו עד כה בשל קשיים כלכליים בהם המערער מצוי..." יתוקן ויאמר בו כך: "באת כוח המערער ציינה ואישרה כי הפיצוי שולם כאמור בפיסקה 17 שלעיל ורק בחלקו - בשל קשיים כלכליים בהם המערער מצוי..."

12. המזכירות תדאג לתיקון פסק הדין, בהתאם לאמור בפיסקה 11 שלעיל.

ניתנה היום, א'בשבטתשע"ט (7.1.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
